

Hiçbir Müfsid \ "Ben Müfsidim.\ " Demez

Ferdleri ve cemaatleri değerlendiren objektif olmaya, fayda ve zararın nereden gelip gelmediğine dikkat etmelidir. Zira herhangi bir isim ve ünvanla ortaya çıkanların hakiki durumlarını araştırmak ve gerçek zihniyetlerini bilmek, temkinli ve tedbirli olma noktasında lüzumludur. Tarihin kaydettiği acı hakikatlerden ders alınmalıdır. Yakın tarihimiz acı ibret sahneleriyle doludur.

Kasıtlı ve art niyetli insanların vatan ve milletimize getirdikleri zararlar malumunuzdur. Bu zararlı ve menfi insanlar dışında, tarih, niyeti halis olmakla beraber, kendilerine teveccüh eden cemaatları da peşlerine takarak büyük hatalar işleyen, hatta telafisi mümkün olmayan zararlara vesile olan pek çok insanları da kaydeder. Bunların misalleri çoktur. Meselâ: 1919 yılında, dindar bir kısım insanlar, İngiliz Muhibleri Cemiyetini İstanbul'da kurarak yabancı parmağına alet oldular.

Yine Mısırlı **Said Molla**'nın riyasetinde Edirne'de bir camide Müslümanların aleyhine olarak Yunan Başvekili Venizelos'un muzafferiyeti için, kâfirler lehine dua edildi. Cemaate "Âmin, Allahumme Âmin" dedirtildi.

Pirincin içinde ayrılması zor ve seçilmesi en müşkil taş, pirincin renk ve denginde olan taştır. Millet olarak en büyük ihtiyacımız idrak ve basirete sahip olmaktır.

Nitekim bu hakikatı Bediüzzaman veciz olarak şöyle dile getirmektedir:

"Hiç bir müfsid ben müfsidim demez. Daima suret-i hakdan görünür. Batılı hak görür. Evet kimse demez ayrım ekşidir. Fakat siz mihenge vurmadan almayınız. Zira çok silik söz ticarete geziyor. Hatta benim sözümü de ben söylediğim için hüsn-ü zan edip tamamını kabul etmeyiniz. Belki ben de müfsidim veya bilmediğim halde ifsad ediyorum. Öyle ise her söylenen sözün kalbe girmesine yol vermeyiniz. İşte size söylediğim sözler hayalin elinde kalsın mihenge vurunuz. Eğer altın çıktı ise kalbde saklayınız, bakır çıktı ise çok gıybeti üstüne ve bedduayı arkasına takınız, bana reddediniz gönderiniz." [\[1\]](#)

İnsan ve cemaatleri değerlendirmede objektif bir ölçü olarak Bediüzzaman "*Delil ve akibete bakınız*" düsturunu nazara vermektedir.

Fikirlerin arkasında zarar ve ihtilaf mı, yoksa maslahat ve fayda mı var?

Tarih, davasının müdafaasına başladığı anlardaki tutum ve davranışı ile davasının neticelendiği zamanki tutum ve davranışları tamamen zıt olan pek çok insanları kaydeder. İşte Lavrens... İşte sahte Derviş Wamberi..

Bir İngiliz casusu olan **Lavrens**, Arapçayı birçok lehçesi ile biliyordu. Şeyh ünvanı ile her türlü ibadeti yaparak, Müslümanların başına neler getirdiği bir ibret levhası olarak ortadadır. İslâm'ın iki bahadır kardeşi olan Araplar ile Osmanlıların arasını açan bu sahte derviş değil mi?

İşte **Wamberi**! Aslında İngiliz casusu olan Wamberi, derviş kıyafetiyle Türkistan'da dolaşarak Müslüman halkı ifsad etmek için uğraşmadı mı?

İşte Mısır!.. İhvân-ı Müslimin cemiyetinin destek ve himayesiyle yükselen ve Müslümanları basamak yaparak Mısır'ı ırkçılığa dayanan bir sosyalizme götüren **Nâsır!**..

Büyük mücadele veren ve nihayet Ruslar tarafından esir alındıktan sonra, Devrin Osmanlı Padişahı Abdülhamid'in kefaletiyle serbest bırakılıp Hacca gitmek üzere cemaatine veda etmekte olan Kafkas Kartalı yılmaz mücahid **İmam-ı Şamil** ayrılırken cemaatine şu ibretli sözleri söylüyordu:

“Bizi mağlup eden Çar değil, içimizdeki Çar tabancalarıdır. Vasiyet ediyorum, cihadınızdan vazgeçmeyin. İçimizdeki Çar tabancalarına dikkat ediniz. İçinizdeki Çar tabancalarını yaşatmayınız ve eğer muvaffak olursanız, bu toprakları Osmanlılara teslim ediniz.”

Bu sözler sanki bu gün bize söylenmiş gibidir. Biz de içimizde dış güçler namına hareket eden din düşmanlarına dikkat edip onların desiselerine karşı çok uyanık olmalıyız.

Allah vatanımızı ve milletimizi bunların hilelerinden muhafaza buyursun! Âmin.

---

[1] Münâzarât